

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Unde secuta sit rebellio appetitus ca.ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus

secundo rhetoriconum, videlicet zelus, grā, nemesis, misericordia, inuidia, erubescētia. His appetitus sicut mare, natura sua instabilis semper perturbatur et fluctuat. Hinc mundi turbines excitantur, hinc discordia, hinc tumultus, hinc bella, hinc excidia, yrbium et hominum interit⁹ orūntur, his laqueis, his retibus, anime nostre captiuātur, his plagis includūtur, simul hoc visco fallūtur, hoc veneno postantur, his sordibus inquinat⁹, his deliramētis illudūtur, hoc lustro inuoluunt⁹, his illite maculis amittunt⁹ dei patris imaginem, hū scopuli nauigintibus ad cœlum passim obiiciunt⁹, hec sunt nostrae Syrites, ubi herent nostra nauigia, hec Capharea sara hec mendax et insidiosa lux in ipso Caphareo, hic Euripus ubi saltet septicas in die pericitatur iustus. Haec Scylla, hec Charibdis, hec Symplegades, quarum concursibus deprimens animae cœlestis patrie cursum amittunt⁹, hec torpedo que metibus nostris torpore⁹ ac stupore⁹ immittit, et ad boni⁹ op⁹ reddit immobiles, hec illa mirad⁹ pītutis Echeneis, q̄ armatas classes et magno vētor⁹ imperio cōcitas miras tibus nautis infrenat et sistit, hec Syrenes, q̄ vocū lenocinio, et blandientibus cantilenaz illecebri⁹ captos, in feras amissa humanitate trāsmutat. haec Medusa aspectu tā noxia, vt videntes cōuertat in sara, hec Salmacis aquę q̄ viros effeminat. Haec deniqz ē illa tetera rima pestis q̄ nrā hac tēpestare p̄ totū terraz orbez cōragia suę atroci tatis estudit. Ne tibi volui cōmemorare et q̄si oculis subiūcere, vt vi sis hostiuz tuoz castris, scias quātuoz tibi immineat periculū, et qua pīture pugnāduz, et quibus ad victoriā opus est cepi⁹.

¶ Unde secuta sit rebellio appetitus **¶ Cap. ix.**

Unq̄ relē aut calūnię loc⁹ relinquat, q̄ inter has cōpugnātū viriuz cōflictatōes a deo cōstituta sit hūana fragilitas a theologis sapiēter occurrit. Aliut em⁹ et sūnē huius author⁹ ē Moses, hominem a deo per grām ita formatum, vt q̄dīu diuinæ legi subiectus esset, nec mortis necessitatē incurreret, nec ullam rebellionem ab inferiori creatura pateret, haberet q̄ non extra solum, sed

Liber Primus

Intra se quiete, tranquillitate, et pace, adeo ut intellectus sine phantasias
in tribus clare intelligere, et ratio sine membrorum et appetitus discordia
libere et expedite posset operari. At soluta in deum patrem obedientia
homo in multiplici est in animo et corpe poena multatus. In corpus
enim cum infinitis lagoy aculeis mors immissa est. Quia si in poetae
gentilium quasi diuinates in separato Promethei fabula depinxerunt
In regnum vero animi, due grauissime seditiones exortae sunt. Una per
quam intelligentie libertati damnum inflictum est, ut scilicet intelligentia
re non possit nisi (ut Aristoteles inquit) phantasmata speculetur, cui
seruituti ante peccatum non erat addicta. Altera per quam voluntas illa
eximia, supremaque potentia, quas sola premeri conatur, et boni ma-
liorum arbitrio esse possumus, contra nitentis appetitus emulationes
incurrit. Et plerumque (teste scriptura) solet vobis euenire, diuino etiam
iudicio cōprobatus ostenditur, ut quem quis foecerit, eadem patiat. Sic
Sauli postquam deo rebellavit David aduersatus est. Ipsi quoque David
Absolon, Salomonis quidam. Adad regia stirpe natus, qui diu exula-
rat in Aegypto Ite Razon, et Jeroboam, qui post mortem Salo-
monis super deceptribus impunis. Natura igitur vitiata peccato, et ap-
petitu vinculo in vindictam soluto, bellum hoc assiduum et repugnans,
tiam carnis incurrit. Hic itaque locus est cui medicina queritur, cuius si
applicanda someta virtutis, cui patientia Crasis inducenda, ut animo be-
ne momenti subdita sit, et obtemperans ac idonea rationi

De variis horum dispositiōibꝫ ad peccatum Ca. x.

Quemadmodum (teste Christo in euangelio) spadonum tria
sunt g̃na. Unū eorum que natura frigidū sunt Alterum eorum qui
ferro ac manu sunt. Tertiū cū quis et si natura est prius in Uenerem
virtutis tamen beneficio fultus, castimoniā seruat. ut de Socrate legitimus
qui cum iuxta metoposcopī iudiciū, ex totius corporis filo atque habitu
iudicatis, esset natura vinolētus atque venerans, ea virtus sic diligē-
tia p̃fligauerat, ut nemo esset ea tempestate cōtinētior et sanctior.
Ita fere in omni virtutis ac vicī g̃ne contingit. Sunt enim (ut exempli